

Θ. Π. Ζαφειρίου

Λύπη

Εκδόσεις Andy's Publishers

Γραφή πένθους. Σπονδές επιμελημένες. Μαρτυρούν έμπειρο χρήστη του είδους. Η συγκίνηση ελέγχεται συστηματικά. Ο κόσμος μικραίνει, τείνει να χωρέσει σε μια συλλαβή. Η ματαιότητα των πάντων, η ισχύς του τετελεσμένου, η ευθραυστότητα του είναι υπαγορεύουν συν τοις άλλοις γνώση εαυτού. Οι κεκοιμημένοι επανέρχονται συχνά πυκνά στο όνειρο που καλείται συλλήβδην ζωή. Η περιεκτική αποτύπωση των ευθυβόλων επιτυμβίων παρέχει το ικανό κι αναγκαίο εκείνο πρότυπο αποδόσεων. Διαλέγω τα εξής χαρακτηριστικά για τις ανάγκες της εποπτικής στιγμής: «Μασκαρεμένες είναι / Όλες οι ψυχές. / Μια χρονομάσκα / Όλη κι όλη / που όλο αλλάζει / Και τούς αλλάζει τις μορφές. / Κι εκεί στη μέση / Ένας άνθρωπος – ακόμη – / Αφαντος που δεν ξεψύχησε / Μόνο ξεμασκαρεύτηκε». Η θυμόσοφη απόκλιση παραμένει ιδιαίτερα εναργής. Οι δε ρεαλιστικές, όντως εμπειριστατωμένες ετυμγορίες, οι οποίες αφορούν στα περί του βίου, διαμορφώνουν πλήρως το συγκεκριμένο πλαίσιο των εγγραφών. Κοντολογίς, η εγρήγορση, η εντατική προσοχή του προσώπου που γνωρίζει πώς να διστάσθεται, υπαγορεύει τη στοχαστική διαχείριση των υλικών της ζωής. Θαρρώ αρκεί ένα παράδειγμα: «Μ' ένα βλεφάρισμα αλλάζει η ώρα, / Μ' αλλιώς του χρόνου ο ρυθμός. / Με τον σφυγμό σου μετριέται τώρα / Πριν ακουσθεί σαν πυροβολισμός».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΗΣ